

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΑΡΝΟΥ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΑ - ΜΑΡΙΑΣ

ΕΕ μου, πόσους μήνες πέρασα σε κείνον τον τόπο ; Και σε ποιά εποχή ; Ήτανε στον πόλεμο ή στην εποχή των παραμυθιών, τότε που ή Πεντάμορφη με τ' αχνά μαλλιά ζούσε άκίνητη μέσα στα δάση ; Δεν μπορεί να σ' ερ- τοποι. Κι' όταν Ξαναβλέπω με τ' φαντασία μου το σπίτι της κυρά - Μαρίας, με τις περιου- κιάδες του, το αγγούριά του και την τρι- βίανη καθόδο του, που κίνησε τόσο ήρωα, ή θύμωσι μου χάνει το έρωτά μου και τρέχει μέσα στα βράχια των περασμένων, σ' εποχές που μου φαίνον- τα καλύτερες από τή ζωή μου. Όστόσο, την γνώρισα καλά την κυρά - Μαρία, με τή σπουδή της, το ξενοτισιωμένο της σπίτι και το στενό καθέ της. Νομίζω πως άκουω ακόμη το μουρου- ριστό της Ξω στο δρόμο, λόγια άσυνάρτητα, που μονάχα ή ίδια καταλάβαινε το νόημά τους.

Μπήκαμε στο σπίτι της κατά τα τέλη του Νοεμβρίου, όταν τ' άπ- πείλα Ξω τον μόνο κάνακα μισόφρα φύλλα. Κατοικούσε διλομόναχη, Ξω από ένα φτωχικό χωριό. Το σπίτι της βρισκότανε στην άκρη του δρό- ου. "Όλα τ' άξερε : και να πλένει, και να μολώνει τ' άσπυρροχνα, να ψήνει τή σούπα, να συλλέγει τ' αγγουμάτα από την έφημερία, να λέη ιστορίες και παραμύθια, πό παλιά κι' από τον κόσμο. "Ήξερε ά- κριβώς να κοιτανή και ν' άνακτούνη διόδομα κι' άπαιχνα, μαζώ ν' άλλα βότανα, άφραστο γιατρό για τον ματόπουνο, γνώριζε τ' αμυγδαλίνα που γιατρεύουν το βήχα και το λήξιγκα. Το βράδι μας μάλωνε τις κάλτσες, κοντά στη λάμπα, κι' άπορούσε που τής δίναμε άρκετό πε- τρώλα για να ήμεγγή τή νύχτα και να περιποιηται τούς στρατιώτες. Δεν Ξεγνώσε και να μ' άσβολεύσει, προδ πάντων έμένα.

"Όλο χωμένη την έχεις τή μύτη σου μέσα στα βιβλία ! μούλεγε. Στο τέλος, στ' άβ' αυτά τα ψιλ' γραμματάκια θά σ' βλάψουν το φως και θά σ' διαβάσουν. Θά κατατρίψεις και ό τυρωλός, όταν τον έρμη- τή τον άγιο, που τ' ά κορούσα του πήγαιναν την τροφή του.

"Έσβεινα τότε το βιβλίον μου και τής Ξελεγα : —Άπρησσο μας, κυρά - Μαρία, το γάμο σου, να παρατήσω το ββδίον. Ξεκίνη χαμογελοσός, Ξελεγε λιγάκι τ' ατ' τής κι' έπειτα έσκυβε κα- λώκαρδα :

"Ήσουν πολύ μικρή, παραδουλεύετρα στο ήμισιατόκι, έθ'αγα τις γελιάδες στην βουκή και κανένα δεν γνώρισε ποτέ να με κυττάξη. Ξέδν από το νεκροθάφτη του χωριού, ήταν άμομφάφτιστο, άν και λιγάκι ήμωσμένο, και μ' άλλα σταλά, τόσο άθ, καμύτοση. Έλεγε δίως μεγάλα χέ- ρα, δυνατά, και μ' ατ' κοροφ. Μ'ά βραδιά μ' αμώδισε ένα μικροκίτάν.

"Τι λές κι' αυτά τ' α λουλούδια, Μαρία ; με ρώτησε. —Άπό πώς ήνε δίωρα και Ξέσο κι' ένα τραγουδι για τ' α λου- λούδια, τ' α άποκρίθηκα.

"Δεν σκέπτεσαι τίποτ' άλλο ; με ρώτησε πάλι.

"Σάν τί να σκεφτώ ; —Τότε με πήρε από το μπράσο και μου έλεε σοβαρός :

"Μέ θέλεις κι' άντρα σου, Μαρία; Την Ξέρεεις τή δουλειά μου. Είπα και λιγάκι καμύτορης και κάπως μ' αμώδισ...

"Άφρησε να σκεφτώ και θ' α σου πώ, άποκρίθηκα ενάμισση, γιατί μου μιλώσσε με σεβασμό, όταν να ήνε μιτροστώ του κανένα σημαντικό πρό- σσπο.

"Και πόσον καιρό θές για να σκε- φτης ; —Νά ! "Όσο ν' άμώξω μ'ά γε- λιάδα...

"Έκατσα λοιπόν ν' άμώξω τή γε- λιάδα, κι' όταν τέλειωσα, τοθόσα το χέρι μου, φωνάζοντας :

"Σύμφωνοι, νεκροθάφτη !. —'Εκείνος τότε με φίλησε χαρούσι- νος και μου έλεε :

"Σύμφωνοι, νελαδάρισα !. —'Ετσι, που λέτε, παντοετήραινε.

"Ήτανε ποδσγαρος, παρ' όλο του πό κορό έπάγγυλιμα. Ένώ έτοιμάσα το σαγυπό, τ' άμωσα το ψωμί, έπειτα κα- θάρισα και νομίζωσιν μαζώ τον Κάνω- με τ' αια παιδιά.

"Σ' αυτό το σημείο ή κυρά - Μαρία άναστάνασε και κατ' έβασε λίγο το φρι- τίλι τής λάμπας.

"Έπειτα δ' ήντισσε μου χάρησε. Ξ- Ξεκοιούθησε. Πέθανε από κακός θεό- μες. Τόν άγαπούσα πολύ κι' έθωκα τον

παπ'ά να τον μνημονώη στη λειτουργία. "Υστερ' από λίγο, καθώς ή- μων καλή νοκοκρά κι' ό γάμος μου με ήχε άνεβάσει πολύ στην ύπό- ληψη του κόσμου, με ζήτησε ό άδελφός του, χρισός κι' αυτός, και με πήρε γυναίκα του. Αυτός ήταν ένας άνδρας άγιοπροσώπος. Έλεγε πολεμήσει, γιατί ήχαμε και τότε πόλεμο. Θάχετε άκούστ' α' αυτό.... Έλεγε ταξιδεύει στην Άλφρακή, στην Ίταλία, στην Κριμία. Γνώρισε άριστος από κείνα τ' ά μέρη. Καθόταν σε μ' α πολυθρόνα κι' οβριάζε άπ' τους πόνοους. Δέκα χρόνια Ξεκανε να πη ένα λιλόκιλο ποτηρι κρασί. Φαντασθήτε ! Νά το βλέπε το κρασί και να μην μπορεί να το πη !... "Άς ήνε δίως καλά ό παπ'άς, που τον γιάτρωνε ! Έπειτα ήμωσ πέθανε κι' αυτός από το πολύ ποτό. Τόν βρήκανε σκοσμένο ένα βράδι στο δρόμο. "Εγώ ήμων πιά μαρωμένη και δεν μπορούσα να Ξεαυταντρού- το. Κι' έπειτα, δύο άνδρες σόνουν για μ' α γυναίκα. Ψέματα ; Άπο- τραβήχτρα λοιπόν μακριά από το χωριό, έδώ, σ' αυτό το σπίτι. "Έχω τή γελιάδα μου, τον κρηάκο μου, την καρδιά μου, τήν πατάτες και τ' α λουλούδια μου. Θά πής άλλοτε δίνου κι' άλλοτε ήνε σου δίνου τίποτα. "Όσοι θέλει ό Θεός, παιδι μου... "Υπομύνη...

Μ'ά βραδιά του Νοεμβρίου, καθώς ή κυρά - Μαρία μου ήχε διηγηθ' ή για εικοστή φορά την ιστορία της κι' έγώ άκουγα τή βουκή που χτυ- πούσε άδιάκοπα τα τζάκια, και τον άέρα που μούρραζε Ξω, άκούμω να σε γημ' με τ' α μ' ατα άντανή στο κενό, χωρίς να δουλεύουν το χέ- ρια της. Την κάτταξα και μου άνησε το πρόσωπό της άδυνατισμένο περισσότερο από χθές. Καινούριες φριές, βαθείες, ατ' άμωσιν το μέ- τωπό της. "Έθιξε κανα - δυό φορές, βαρετά και δυνατά, κι' άκοντα να πένερα τής να τρώουν. Τότε σκαρλίχε με κόπο, έβραζε μέσα σ' ένα έριμάρι, πήρε μ' α πάλι εικονογραφημένη έφημερίδα και μου έλεε πα- ρουσιωμένα :

"Έχω τρεις γιουσί. Γιατί δεν με ρώτησες ποτέ για τ' α παιδιά μου; —Δεν τομώσα, γαγια... Είπα άδιάθετη σήμερα ; τής έλεα.

"Αι' έτσι που κατάνησα, γιέ μου... "Έχω γεμιστοσός στο πό- δια, βάζω τότε - τότε λίγο ιώδιο, μη δέν βαρεσά, δεν κείνα τίποτα. Τ' α νεύρα μου σφιγγου το στομάχι, έχω και βουχρητή, άπως λένε. Χαράμι πηγαίνει ή σούπα που τρώω. "Έχω τρεις γιουσί. Γιατί δεν με ρώτησες ποτέ για τούς γιουσί μου ;

"Δεν άποκρίθηκα τίποτα. Έκείνη φάνηκε σάν να σκεφτότανε λιγάκι, κι' Ξεακολούθησε :

"Θαρούς ίσως πώς από άκονά δεν σου μίλωνε ως τώρα για τ' α παιδιά μου. Λέει κανείς ιστορίες, για να περνά ή ώρα, μη δέν σκέπει νάνα και πολύ θλιβερός. "Εγώ, παιδι μου, δεν θά τον βγάλω τον χείω- σμένο. Έοις, ό στρατιώτες, θά με φάνητε. Ξέρου ό στρατιώτες να θάδουν τούς άνθρώπους... Δεν λυτάμι για τίποτα. Τ' α τρία μου παι- διά πέθαναν, έξόν από το ένα... Κι' έπειτα, όλα άφριβησαν τώρα... Πώς να ζήση κανείς ;... Δεν θέλω να πάω και στο γιατρό. Σού ήνει κατι δναιμοκίτάν, μα και πάλε πεθαίνει. Μ'ά τ' α με μέλλε ήμ' ατα τώρα κι' αν πέθανώ, μ' α που πέθαναν τ' α τρία μου παιδιά, Ξέδν έθλιώθη από το ένα....

"Άνοξε το χαρτί που κρατούσε και μούδειξε μ' α ομάδα Γάλλων αξιμαλάτων. "Ή πρωτογαρία ήταν παμμένη από κάποιον Γερμανικό πρινοδο. "Υστερα έβγαλε μέσα από Ξ- να φάκελλο μ' α κίτρινη σιμένη φωτογραφία.

"Όρασιον πώς θά μου πής την Άλθθεια, κύριε, μου έ- π. Δεν θά μου πής ψέματα ! Έλεγε τρεις γιουσί. "Ο με- γαλειτερος πέθανε πολύ μικρός από σασμοίς. Οί άλλοι δύο δούλεσαν κερμαδάδες. "Ήσαν άγαπημένοι και πάντα χαρούμωνοι. Τόν Φραγκάκο μου τον χητύσε το τραύο. Πέθανε στο νο- σοκομείο. "Ο τελευταίος ήπρητοσός στο 200 Σόμα Στρατό. Θά ήτανε σήμερα τριανταπέντε χρόνων. Πήν από τ' αια χρόνια μούφρασε ένα χαρτί.

"Έγραφε πώς ό γιουσί μου χάρησε, Ξ- Ξεφανίστηκε. "Υστερ' από λίγο ή- ρθε άλλο χαρτί κι' έγραφε πώς το παιδι μου πέθανε. Μ'ά τ' α χαρτιά δεν τ' α πιστεύω έγώ. "Ενας στρατιώτης μου Ξέηγησε πώς πολλές φορές γρά- φουν για κάποιον πώς χάρησε, ένω αυτός ήνε αξιμαλώτος και δεν μπο- ρεί να γράφη. Μ'ά μέσα, λοιπόν, που πήγα στο σταθμό, πέρα, άγρόσσα έ- λες τ' α έσημεριδες που έχονε γο- γωαρές. Κιττάριτε, λοιπόν, κ' αριε, έ- δώ, τή δευτήρη ομάδα των αξιμαλώ- των, εκεί, στα δεξιά, δεν μούίξε σ' ό- τός ό στρατιώτης με τή φωτογραφία του γιουσί μου ; Φαίνεται βέβαια με- γαλειτερος, γερασμένος. Τ' α χρόνια, βλέπεις, που πέρασαν, κι' ό κόπο, τον γέρασαν. Αυτός έχει γένεια, μ' α που να βήη κουφέρα χει κάτω για να ξυριστή ; Δεν πέθανε το παιδι μου,

Καθόταν σε μ' α πολυθρόνα κι' οβριάζε από τους πόνοους...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΑΓΟΥΝΙ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτοσπελιό)

Στο κινηματοθέατρο «Παλλάς» οι φίλοι της δόνης πρόκειται ν' απολαύσουν ως το τέλος της χειμερινής περιόδου αληθινά αξιοσημείωτα έργα τέχνης και σκηνοθεσίας. Το «Χριστιανικό Όνειρο», παρασίτηματος χαρμ, με την χαριτωμένη φρενέτατα Μάγδα Σναίντερ, έχει μια πολύ δημοφιλή ειδύλλιακή υπόθεση, που ξετυλίγεται πάνω στα βουνά και στις χιονισμένες έκτασεις των χειμερινών κέντρων διασκέδασης. Σκηνοθέτης αυτού του έργου είνε ο μόν Μπιάβαρν, κ' έχει προσπαθήσει να το παρουσιάσει μ' όλη την καλύτερη δυνατότητά του και την πειρα του. "Αλλά έρχο, που θα προσβλήσει έμέτος στο «Παλλάς», είνε ο «Ναπολέον, με πρωταγωνιστή τόν ήθσοπό που έχει τό χαρμό δαχτυλιό της τέχνης, τόν μεγάλο Κράους. Έπίσης στο «Παλλάς» θα προσβλήη κ' ο «Κοζάνος κιά τ' Αηδόν», τού Ίβαν Πετρόβιτς και της Γιοαίλλας Νοβότνας. Καί φαντάζεσθε πιά τήν αναστομια τών θαυμαστών τών «αστέρων» κιά τήν περιέργειά τους. Θέλου να δούν τίς σκηνές πού εγίνονταν στην Ελλάδα α διασημιά «αστέρους», μήπως τυχόν ο φακός κατά λάθος τούς έχει πάρει κ' α' αυτούς...μ' άνοιχτό τό στομάχι, να παρακολούθουν τό παιχνίδι τών αγάπιδέμων τών ήθσοπών. "Όσο πιά για τή «Ζωή», τ' όνομα της Μπαίκερ, της Μαίρης Αφροδίτης, είνε τόσο γνωστό, ώστε είνε ή καλύτερη ρεζιμίγια για τό πρώτο κινηματογραφικό έργο της. Κανίς, βλέπετε, δέν μπορεί να ξεχάσει τή «Φυτίνα», πού σάφαισε τήν παραρροσύνή τών ήξοτικών χαρμών της στην Εδρόφιτα κιά τήν αναστάτωσε. "Αλλά κ' ή «Ερωτικές Καθόλιες», με τή γλυκειά κιά τόσο χαριτωμένη Ίρέν ντε Ζαλλή, θα γοητεύσουν τούς «Αθηναίους.

Καινούργια σκάνδαλα φαίνεται ότι συμβαίνουν πάλι στο Χόλλυγουντ. Η Τζιν Χάρλου, ύστερ' από τό «γρίνιαμα» τού τελευταίου της φιλμ, άποφάσισε να διασκεδάση λίγο. Εξέρτε δέ τί σημαίνει αυτό ; "Ότι τουλάχιστον ή μισή πόλις τού κινηματογράφου δέν έπρεπε να μείνη ήσυχη.

Θά ξαναγορήσει ; ... Θά ξαναγορήσει ! "Εοείς βλέπετε καλύτερα κιά χωρίς γυναιά. Κιττάξτε, λοιπόν, δέν είνε αυτός ο γυός μου ; ... "Από κείνη τή μέρα, ή κυρά-Μαρία δέν πού ξαναίπε τήν ιστορία τού γάμου της. Κάθε βράδι, σκαμιέριος πάνω από τήν εφημερίδα, έδουκα κινούμενες όλοάνερες όμοιότητες μεταξύ τών δύο φωτογραφιών. Τό σχήμα της μύτης, τό φουσκωτό μέτωπο, τό ατί, άόμα κ' ένα σημάδα που βήρκα με τό φακό, στο λαμπο τό αχμαλώτου, δυνάμιοναν τίς έλλίδες της έτοιμοθάνατης γρησιόλας. Γιατί αλήθεια δέν κρατώτανε πιά στή ζωή, παρά μόνονα από τή δύναμη πού της έδανε αυτή ή έλλίδα, πός θά ξανάβλεπε τό παιδί της.

Κάποι-κάποι, τήν άναγκα πού μοιρομούριζε :
—"Αρετά βασανίστηκα, βέβαια, στη ζωή. "Αφού όμως ζή τό παιδί μου, δέν είμαι κιά τόσο γιά κλάματα.
Φτωχή κυρά-Μαρία !... Πέθανε πριν από τό Χριστούγεννα. Τήν θάψαμε μέσα στον χιόνι της. Πάνω στο μνήμα της έβαλα μια όμορφη πλάκα κ' έγραφα "ε χροίμα τ' όνομά της, γιά να μάθω ο γυός της, όταν γυρίσει, τό μέρος πού αναπαύεται ή μάννα του. Με ήξε τούρα κυριέσει κιά μένα ή τρέλλα της. "Ο Καρομύχο, ο μαρκαγκός, της έκανε ένα σταυρό κ' ο Μαζάρος έβλεξε ένα στεφάνι από πεύκο. "Όλα μας τήν περιουσιόηκαμε νεκρή δσο μορούσαμε.

"Όταν έλα ταχτοποιήθηκαν κιά δέν έλιπε πιά τίποτε, ο Μαζάρος γύρισε κιά μου έλεγε :
—"Τώρα μπορεί να γυρίσει ο γυός της στο σπίτι του. Θά έλαρα-στηθή πολύ πού κηδεύτηκα ή μητέρα τόν σάν καλή χριστιανή.

Έχε ματαδοθή κιά ο' αυτόν ή τρελλή έλλίδα της μάννας, πός ύψηρχε κάποιον ζωντανός ο γυός της... Να ζούσε άραγε ο γυός αυτός ; Πούδ τό ξέρει ; "Ισως γάρε πεθάνει χρόνια τώρα κιά να τόν συνάντησε ή μάννα του στον άλλο κόσμο, εκεί δηλαδή πού δέν περμιε να τόν συναντήση. "Ισως, λέω... Πούδ έξερει τα μυστήρια της ζωής αυτής ; ...

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΑΡΝΟΥ

όσο θα γλεντούσε ή συντροφιά της όμορφης φρενέτατας. Καί πράγματι, σύμφωνα με τίς πληροφορίες που μας άφουν τα διάφορα περιοδικά τού Χόλλυγουντ, έγινε εκεί πέρα αληθινός χαλασμός κόσμου. "Ας άρχίσουμε πρώτα από τό αστυνομικό όσπτιο. "Η Τζιν Χάρλου καταδικάστηκε είκοσι φορές σε πρόστιμο πέντε, δέκα κ' είκοσι δολαρίων, γιά τίς ακόλουθες παραβάσεις : Γιατί έπρεξε με τ' αυτοκίνητό της με ταχύτητα έκατο χιλιομέτρων. Γιατί έστειλε ένα φίλο της — από ιδιοτροπία — να ζητήσει στην κεντρικότερη λέσφορο, λημένο με φρακό κιά καπνίζοντας ποικρα έλεκτικής μάγκας ! Γιατί χόρεψε...με μίαν λείαν φορέματα, μπροστα στους ξετρελαμένους θεατές ενός νυχτερινού κέντρου. Γιατί έπασσε μια μπουτίλλα σαμπανα στο κεφάλι ενός άστυφύλλικου, πού θέλησε να της κάνει μια παρατήρησα. Καί τέλος, ύστερ' από ένα σφοδρό άλλες αιτίες, κιά...γιατί έκοψε τα μαλλιά της μίσος Νέλβ "Αστρεν, τα άπια είχαν καταπληκτική όμοιοτητα με τα δικά της. "Εννοείται ότι αυτή ή ιστορία δέν πρόκειται να σταματήσει ως εδώ πέρα. "Η μίσος "Αστρεν υπέβαλε ήδη μήνιομα έναντιον της Χάρλου κιά της ζητάει να τήν άποζημιώσει γιά τήν άπλοια τών μαλλιών της, πληρώνοντάς της τό...άσπιαμτο ποσό τών πνήτων χιλιάδων δολαρίων. Καί καθώς φαίνεται, αυτή ή δική πρόκειται, σε λίγο καιρό να έλασεβάσει άρετά πούς κατοίκους τού Χόλλυγουντ, πολλοί από τούς όποιους προημισοπήθηκαν να πληρώσουν αυτό τίς πνήτων χιλιάδων δολαρία. Κι ή έφημερίδες, σχολιάζοντας αυτό τό τελευταίο σκάνδαλο της Τζιν Χάρλου, παρατηρούν ότι όλες ή διασεβάσεις τών «αστέρων» στοιχίζον πανάκριβα, με τή φαινορά ότι τούς καλοσπείους λογαριασμούς τούς πληρώνουν πάντα α' πλάσιον φίλο τους. Κι' έτσι κανίς δέν στενοχωρέται...

"Ο Κλάος Γραμίλι κ' ή Κόντανας Μπέννελ άρχίζουν τούρα στή «στούντιο» της «Μέτρος» τό «γρίνιαμα» ενός καινούργου φιλμ, τού όποιου σκηνοθέτης είνε ο Ρόμπερτ Λέοναφν.

Νά κιά μια περίεργη πληροφορία : "Ο Ρόμπερτ Μοντγκόμερ, ένας από τούς πού γνωστους γόητες της δόνης, πριν να γνή «εστρώσει» τού κινηματογράφου, καθάριζε τίς γραμμές ενός σιδηροδρόμου της Νέας Υόρκης !...

"Η Αίλιαν Χάρβετ, τό «άστρως» πού τόσο δοκιμάστηκε στην "Αμερική κιά πού κόντισε με τούς έξοφρενισμούς τών Γιάγκσονδων να κατασείψη τήν καριέρα της, ξαναέγινε πάλι να «γυρίσει» στον κινηματογράφο. "Η χαριτωμένη Αίλιαν Χάρβετ, όταν ήρθε στην Εδρόφιτα, ήταν άγνωστή. Τότε δέν τήν είχαριστώσε. "Όλα τήν νεύριασαν, άόμα κ' ο' πού καλό φίλο της. Έχε βαρεθή τή ζωή της κ' ήθελε να ξεκουρασθή κιά να μνή άκοπή πιά τίποτε γιά τόν κινηματογράφο. Πράγματι, άποπαρήχτηκε στη βύλα μιας φίλης της, κιά έκόθηκε εκεί πέρα έξη μήνες κιά τέλος ανέκατσε πάλι τή δουσία της κιά τή χάρι της. "Εγινε ή άγαπημένη Αίλιαν Χάρβετ της Εδρόφιτας. Οι θαυμαστιά της λοιπόν πρόκειται να τήν άπολαύσουν σε μια νέα δημοσκηνία της, πού έχει τόν τίτλο «Εδύγενις» γιά μια Μέζας. Καί βέβαια θα ένδουσασθούν πάλι μαζί της κιά δά τήν άγατήσουν περισσότερο.

"Η Μπέττυ Γκράμιλι, μια έκεντροκή φρενέτατα τού "Αμερικανικού κινηματογράφου, κατόρθωσε ν' ανακαλύψη τελευταία τήν πύ φωτογενή...τίγρι, κιά πέτυχε μάλιστα να τήν κάνει κ' άφορσιση φίλη της ! "Έτσι, οι κάτοικοι της φιλομαθούς βόθριαν πάλι ενωμιαία να κοιτουσιόφωρον τήν μίς Μπέττυ Γκράμιλι κιά να της βγάλλουν στη δημοσιότητα ένα σφοδρό περιπέτειό της. Τό περίεργο δέ είνε ότι α' αυτές τίς έρωτικές ιστορίες της έκεντροκής φρενέτατας άποδιδωσάται ότι ή Μπέττυ Γκράμιλι βασανίσε τόσο πού τούς θαυμαστές της, ώστε είνε κ' αυτή μια πραγματική...τίγρις !...

